

Resolució 279/2026, de 19 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 1086/2025

Administració reclamada: Taigua-Aigua Municipal de Terrassa (Entitat pública empresarial local-EPEL)

Informació reclamada: Documentació sobre l'execució d'un contracte.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: El dret d'accés a la informació pública no és un dret absolut i el seu exercici condicionat per l'eventual concurrència de límits que puguin justificar, d'acord amb les previsions de la LTAIPBG, un accés parcial o una denegació de l'accés a la informació. Així mateix, l'aplicació dels límits al dret d'accés i la determinació del seu abast s'han de realitzar prèvia ponderació dels béns jurídics protegits i dels interessos en presència.

Paraules clau: Administració instrumental. Entitat Pública empresarial. Contractació. Empreses. Execució. Reclamació contra inadmissió. Límits. Secret comercial. Propietat intel·lectual. Propietat industrial. Protecció dades. Estimació parcial.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 18 de juny de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 1086/2025 presentada per una persona jurídica Taigua-Aigua Municipal de Terrassa (Entitat pública empresarial local- EPEL) en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent.
2. En data 27 de febrer de 2025 la persona jurídica reclamant sol·licita a l'EPEL mencionada el següent: "vista i còpia de l'expedient administratiu en el que s'inclouï la part d'execució del contracte relatiu al servei d'instal·lació, posada en marxa i manteniment del nou sistema de gestió econòmica i comercial de Terrassa Cicle de l'Aigua EPEL,".
3. La Reclamació presentada el 18 de juny de 2025 indica que l'EPEL mencionada hauria inadmetès la SAIP, al·legant el següent: inexistència de la condició d'interessat de la persona jurídica reclamant en l'expedient d'origen de la informació reclamada, que, a més, la informació reclamada no és informació pública perquè és un contracte privat d'una EPEL, que regeixen límits en aquest cas concret relatius a la propietat intel·lectual, a la propietat industrial i al know-how de l'empresa que finalment ha resultat adjudicatària del contracte, així com l'existència de dades personals en la documentació que també quedarien excloses de l'accés.

4. El 07 de juliol de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 07 de juliol de 2025 la GAIP comunica la Reclamació a l'EPEL mencionada i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. En data 01 d'agost la GAIP rep l'informe de TAIGUA -EPEL de l'Ajuntament de Terrassa on s'hi fa constar el següent: En primer lloc, que SYNECTIC va presentar el 27 de febrer de 2025 una sol·licitud d'accés a la informació relativa a l'execució del contracte PO220112. Que TAIGUA va activar el procediment legal corresponent. En aquest sentit, va donar trasllat a la UTE adjudicatària perquè pogués formular al·legacions. La UTE es va oposar al·legant manca de concreció i absència d'interès legítim. TAIGUA va requerir a SYNECTIC que concretés la informació sol·licitada. SYNECTIC va reiterar la seva condició d'interessada, tant per la seva participació en la licitació com per la normativa de transparència. En segon lloc, pel que fa als fonaments jurídics principals s'argumenta que SYNECTIC no és part interessada en la fase actual del procediment, que és la d'execució contractual. Els arguments jurídics són: en primer lloc, que l'article 4.1.b de la Llei 39/2015 exigeix que només són interessats aquells que tenen drets susceptibles de ser afectats per la decisió administrativa. Així, la jurisprudència del Tribunal Suprem (STS 317/2024) exigeix un interès legítim qualificat, actual i real, no hipotètic. Un cop adjudicat el contracte i consolidada la seva fermesa, els licitadors no adjudicataris perden la condició d'interessats. En aquest cas, SYNECTIC no acredita cap dret que pugui resultar afectat per l'execució del contracte. L'argument sobre la puntuació del criteri de reducció del termini d'implantació és irrellevant: encara que haguessin obtingut la màxima puntuació, no hauria alterat el resultat de l'adjudicació. En conseqüència, TAIGUA conclou que la sol·licitud ha de ser inadmesa per manca de legitimació. En segon, lloc, s'al·lega la insuficiència de la via subsidiària de transparència, ja que SYNECTIC invoca subsidiàriament la Llei 19/2014 de transparència, però TAIGUA rebutja també aquesta via d'accés a la informació reclamada. Considera l'EPEL que la informació sol·licitada no pertany a la fase de licitació, sinó a la fase d'execució, que segons l'article 26.1.b LCSP té naturalesa de contracte privat quan el poder adjudicador no és Administració Pública (cas de TAIGUA). En aquest sentit, afirmen que l'article 319 LCSP estableix que els efectes i extinció d'aquests contractes es regeixen pel dret privat, no pel règim de transparència. D'altra banda, defensen

que l'article 13 de la Llei 19/2014 només obliga a publicar informació limitada sobre contractes, i no inclou la documentació interna d'execució. A continuació indiquen que encara que fos informació pública, estaria sotmesa als límits dels articles 7, 20 i 21 de la Llei 19/2014. TAIGUA – EPEL de l'Ajuntament de Terrassa argumenta que la documentació d'execució està profundament afectada per límits al dret d'accés a la informació pública. S'invoca l'existència de secrets comercials i industrials, perquè restaria inclosa informació tècnica, ordres de treball, solucions operatives, metodologies i coneixement especialitzat compartit entre TAIGUA, la PMO i el contractista. Igualment, s'afirma la concurrència del límit relatiu a la propietat intel·lectual, això és perquè existeix documentació tècnica, dissenys, instruccions i materials que formen part del know-how del contractista. En tercer lloc, s'argumenta l'existència, en la documentació reclamada, d'informació afecta pel límit relatiu a la protecció de dades de caràcter personal. En aquest sentit, s'afirma que s'hi inclouen documents amb informació de personal, calendaris, comunicacions i altres dades protegides pel RGPD i la LOPDGDD. En quart lloc, TAIGUA considera que la documentació d'execució és fruit d'una relació contractual privada i conté informació estratègica no segregable. L'EPEL destaca que la informació és "evolutiva, no desagregable i disseminada", fet que impossibilita un accés parcial sense vulnerar drets de tercers. L'informe conclou que la sol·licitud no pot ser estimada per quatre raons: No aplicació de la Llei 19/2014 a la fase d'execució d'un contracte privat; existència de límits legals que impedeixen l'accés; presència de dades protegides per normes específiques i la inexistència d'obligació de publicitat activa sobre la informació sol·licitada. Finalment, pel que fa a la identificació de tercers, es consideren afectades les tres empreses integrants de la UTE adjudicatària, amb les seves dades identificatives completes.

7. En data 28 d'agost de 2025 la GAIP trasllada la Reclamació a l'UTE afectada, d'acord amb les dades proporcionades per TAIGUA i s'acorda l'ampliació del termini per a resoldre aquest procediment d'acord amb la normativa aplicable.
8. En data 16 de setembre la GAIP rep les alegacions dels tercers afectats que conclouen el següent: "Por todo lo expuesto, procede declarar la inadmisión de la reclamación interpuesta por SYNECTIC, al carecer ésta de legitimación y presentar una solicitud genérica, y en todo caso denegar el acceso a la documentación de ejecución del contrato por estar amparada por límites legales de transparencia, protección de secretos empresariales, propiedad intelectual y datos personales. Subsidiariamente, en el hipotético caso de estimarse parcialmente la reclamación, el acceso debería limitarse exclusivamente al expediente de la fase de licitación -si no estuviera ya publicado en la Plataforma de Contratación-, quedando expresamente excluida toda la documentación relativa a la fase de ejecución, amparada por los límites establecidos en la Ley 19/2014. En su virtud, SOLICITO: que tenga por presentado este escrito en tiempo y forma, y en virtud de lo alegado acuerde la inadmisión o, en su caso,

desestimación íntegra de la reclamación interpuesta por SYNECTIC, protegiendo los derechos e intereses legítimos de la UTE TAIGUA”.

9. Ateses les al·legacions reiterades de l'existència de documentació afectada pel límit relatiu a la protecció de dades de caràcter personal la GAIP s'ha vist obligada, conforme la normativa aplicable, a sol·licitar l'informe de l'APDCAT en data 07 d'octubre de 2025.
10. La GAIP ha rebut l'informe de l'APDCAT en data 13 de febrer de 2026 on es conclou el següent: “En els termes en què s'ha plantejat la reclamació, la normativa de protecció de dades no impedeix l'accés a la informació sol·licitada que contingui dades personals merament identificatives dels responsables de la tramitació i formalització de l'expedient de contractació, ni tampoc a les dades identificatives i de contacte professional dels representants de l'empresa adjudicatària. Ara bé, si la documentació objecte d'accés conté dades personals de treballadors, clients o altres tercers que no siguin necessàries per a la finalitat de transparència perseguida, l'accés només es podrà facilitar un cop aquestes dades hagin estat degudament anonimitzades, d'acord amb el principi de minimització de dades i amb el que preveu l'article 70.6 del RLTC.”

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la condició d'informació pública d'allò que es reclama i de l'interès públic de la seva divulgació

En el cas que ens ocupa, el primer que hem de determinar és si la informació a la qual es pretén accedir és informació pública. En aquest sentit, cal tenir en compte que l'article 2. B) de la

LTAIPBG determina que és “b) Informació pública: la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei.” Per tant, tot allò que es reclama entra de ple en la definició d'informació pública de la LTAIPBG, en el benentès que l'EPEL TAIGUA és un subjecte obligat per la pròpia norma, d'acord amb el seu article 3.1, a atendre en temps i forma les SAIPs que se li adrecin. És important tenir en compte que a diferència del que sosté l'EPEL i la UTE adjudicatària del contracte, la naturalesa privada del contracte no desvirtua el fet que tota la informació se'n derivi sigui, per mor de la LTAIPBG, és a dir per voluntat del propi legislador, informació pública accessible, si s'escau, en exercici del dret d'accés.

La informació ara reclamada és, per tant, informació que l'EPEL ha de tenir, ja que deriva de l'exercici de facultats que li són pròpies.

En segon lloc, responent a les al·legacions presentades per TAIGUA i per l'UTE adjudicatària, no és una interpretació conforme a la Llei entendre que només és accessible aquella informació pública que està subjecte a obligacions de publicitat activa en l'àmbit contractual. Al contrari, com ja ha manifestat manta vegades aquesta Comissió l'abast del dret d'accés pot resultar més ampli i no es circumscriu en cap cas a les obligacions de publicitat activa que la norma imposa als subjectes obligats per la LTAIPBG. Del fet que la Llei no imposi la obligatorietat de donar publicitat a una determinada informació proactivament no es pot col·legir o interpretar que aquesta informació no pugui resultar accessible per qualsevol persona major de 16 anys, sense que aquesta persona estigui, a més, obligada a fonamentat l'exercici del seu dret subjectiu en cap interès legítim.

En tercer lloc, una vegada constatat que la informació sol·licitada és informació pública, cal recordar que l'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la pròpia Llei (art. 2.c). Com ja hem apuntat, cal tenir en compte igualment que l'exercici del dret d'accés no resta condicionat a l'existència d'una motivació prèvia expressada per la persona sol·licitant (art. 26.2 in fine de la LTAIPBG).

En el cas que ens ocupa, certament, a parer d'aquesta Comissió posar a disposició de qui la demani aquesta informació pot coadjuvar, quan s'escaigui i si s'escau, a garantir el retiment de comptes respecte les actuacions dutes a terme per TAIGUA en desenvolupament de les seves actuacions en l'àmbit contractual, la qual cosa no és més que garantir l'objectiu explicitat a l'article 1.2 de la LTAIPBG. En el cas que ara resollem, aquesta Comissió valora que concorre un interès superior públic que justifica l'accés a la informació, en aquest cas, el que la societat -més enllà de qui exerceixi el dret d'accés- pugui conèixer com s'està executant el contracte adjudicat, als efectes de poder valorar, per qui sigui que ho vulgui, si la forma en que s'està fent és la més idònia per a maximitzar l'interès general i si reporten els majors beneficis possibles a la ciutat de

Terrassa. Per tant, resulta a aquests efectes poc rellevant determinar si existeix un interès legítim qualificat d'acord amb la jurisprudència del TS per accedir a la informació sol·licitada, en tant que, com ja hem dit, és informació pública en principi accessible per a qualsevol persona que compleixi els requisits establerts legalment, sense que s'hagi de justificar si és interessat o no a efectes de l'aplicació de l'article 4 de la LPAC i dels drets reconeguts a l'article 53 de la mateixa norma.

3. Sobre els límits al dret d'accés de la informació pública

El dret d'accés a la informació pública no és un dret absolut i el seu exercici condicionat per l'eventual concurrència de límits que puguin justificar, d'acord amb les previsions de la LTAIPBG, un accés parcial o una denegació de l'accés a la informació. Així mateix, l'aplicació dels límits al dret d'accés i la determinació del seu abast s'han de realitzar prèvia ponderació dels béns jurídics protegits i dels interessos en presència. En qualsevol cas, cal tenir en compte, però que d'acord amb la LTAIPBG, en el seu article 22 s'estableix que "1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació". Així mateix la LTAIPBG estableix l'article 25 de la LTAIBG estableix que "1. Si és aplicable algun dels límits d'accés a la informació pública establerts pels articles anteriors, la denegació d'accés només afecta la part corresponent de la documentació, i s'ha d'autoritzar l'accés restringit a la resta de les dades. 2. Si la restricció d'accés o l'ocultació parcial de dades dificulta la comprensió de la informació, l'interessat pot sol·licitar audiència a l'Administració per a aclarir-ne la interpretació. L'Administració pot aportar els aclariments contextuais necessaris sempre que no revelin la informació que ha estat legalment ocultada. 3. En el cas d'accés parcial a la informació pública, l'Administració ha de garantir, pels mitjans més adients, la reserva de la informació afectada per les limitacions legals".

En el cas que ens ocupa, la part reclamada i el tercer afectat per la reclamació al·leguen l'existència de secrets comercials i industrials, perquè restaria inclosa, en l'objecte de la SAIP, informació tècnica, ordres de treball, solucions operatives, metodologies i coneixement especialitzat compartit entre TAIGUA, la Project Management Office i el contractista. Igualment, s'afirma la concurrència del límit relatiu a la propietat intel·lectual, això és perquè existeix documentació tècnica, dissenys, instruccions i materials que formen part del know-how del contractista.

En aquest sentit, cal tenir en compte el següent: quant als interessos econòmics i comercials, en connexió amb els altres interessos privats legítims, s'ha d'emfasitzar que ni l'EPEL ni l'UTE

realitzen cap concreció sobre quin és l'efecte que tindria la revelació de la informació reclamada en els béns jurídics protegits. Certament es fa una invocació genèrica del límit, però no es concreta ni es fa cap esforç per determinar l'impacte que té la divulgació de la informació demanada.

Per tot el que venim comentant, és precís tenir en compte que en l'àmbit de l'exercici del dret d'accés, s'han d'aplicar les regles següents per a poder aplicar el límit que defensen. Així, el límit referit al perjudici per als interessos econòmics i comercials d'una organització, empresa o persona com la resta dels límits de la LTAIPBG, no opera de manera automàtica ni suposa per si una exclusió directa del dret d'accés a la informació pública. Ans al contrari, tal com estableix el mateix art. 22 LTAIPBG, l'aplicació dels límits serà potestativa, justificada i proporcionada amb l'objecte i la finalitat de protecció i atendre les circumstàncies del cas concret. Cada cas ha de ser objecte d'un estudi individualitzat, de l'aplicació del test del dany, i de la ponderació de les seves circumstàncies. No n'hi ha prou amb argumentar que l'existència d'una possibilitat incerta pugui produir un dany sobre els interessos econòmics i comercials per aplicar el límit amb caràcter general. El perjudici ha de ser definit, indubitat i concret. Aquest dany ha de ser substancial, real, manifest i directament relacionat amb la divulgació de la informació.

En el cas que ens ocupa i, atenent a la informació facilitada l'EPEL i l'UTE, aquesta Comissió no ha pogut evidenciar, perquè no ha tingut cap tipus d'accés a la informació reclamada, la concurrència d'aquest límit al·legat, i, a més, perquè les parts reclamades o afectades no han estat capaces de concretar quin dany substancial, real, manifest i directament relacionat amb la divulgació de la informació se'ls hi produiria. Fins i tot i en cas que es pogués constatar l'existència del dany, cosa que no succeeix en el supòsit concret que ara ens ocupa, caldria ponderar l'existència d'un interès prevalent que marcaria, en darrera instància, el pes d'aquest dany en els interessos econòmics i comercials davant l'interès legítim existent a conèixer la informació concreta a divulgar. Correspon doncs a l'EPEL TAIGUA en el moment d'executar aquesta resolució determinar quina documentació quedaria afectada pel límit invocat i quina no, en el benentès que ha d'existir documentació accessible en el conjunt de tot allò que es sol·licita que pugui ajudar a determinar per quins motius el contracte semblaria no haver-se executat en els terminis previstos en el procés de licitació.

Pel que fa al secret comercial, cal tenir en compte la definició de secret comercial que va fer, per exemple, la Directiva 2016/943 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 8 de junio de 2016, relativa a la protecció de los conocimientos técnicos y la información empresarial no divulgados (secretos comerciales) contra su obtención, utilización y revelación ilícitas: "Las empresas, así como los organismos de investigación de carácter no comercial, invierten en la obtención, desarrollo y aplicación de conocimientos técnicos (know how) e información, que son la moneda de cambio de la economía del conocimiento y proporcionan una ventaja competitiva. Esta inversión en la generación y aplicación de capital intelectual es un factor determinante para su

competitividad y su rendimiento asociado a la innovación en el mercado y, por tanto, para la rentabilidad de sus inversiones, que constituye la motivación subyacente a la investigación y el desarrollo en las empresas. Las empresas utilizan diferentes medios para hacer suyos los resultados de sus actividades asociadas a la innovación cuando optar por la apertura no permite la plena explotación de sus inversiones en investigación e innovación. Uno de esos medios es recurrir a los derechos de propiedad intelectual, como las patentes, los derechos sobre dibujos y modelos y los derechos de autor. Otro medio para apropiarse de los resultados de la innovación consiste en proteger el acceso a los conocimientos que son valiosos para la entidad y que no son ampliamente conocidos, y explotarlos. Esos conocimientos técnicos y esa información empresarial de gran valor, que no se han divulgado y que se quieren mantener confidenciales, se conocen con el nombre de secretos comerciales”.

D'altra banda, conforme la Directiva citada, l'objectiu de protegir els secrets comercials de les empreses és fomentar la creativitat i incentivar la inversió com a elements que potencien el creixement dels mercats.

En el cas que ens ocupa, i de nou, com es pot comprovar, la invocació dels límits per part de TAIGUA i de l'UTE s'ha fet de forma absolutament genèrica, i no s'ha concretat quin seria l'abast de la documentació que quedaria afectada pel límit invocat. Amb tot aquesta Comissió, considera ajustat a la LTAIPBG que s'exclouin de la consulta aquells documents, dades o informació que en fase d'execució d'aquesta resolució resultin afectats per aquest límit. De nou, la manca d'accés de la Comissió al conjunt de la documentació sol·licitada l'impedeixen determinar clarament a quina informació es pot accedir i a quina no, perquè, com diem no l'hem pogut examinar.

En tercer lloc, l'EPEL i l'UTE al·leguen la concurrència del límit relatiu “a la propietat intel·lectual i industrial” de la LTAIPBG. En aquest punt cal tenir en compte que el bé jurídic protegit es circumscriu a l'explotació d'un bé creat per part de terceres persones. Com s'ha dit reiteradament, en el cas que ens ocupa, la Comissió no ha examinat la documentació però és possible i probable que entre la documentació sol·licitada, n'hi hagi que pugui ser eventualment protegida per aquest límit. Però en qualsevol cas, val a dir que la propietat intel·lectual no pot operar com un límit a l'accés de la informació de què es tracti, sinó com a límit a la seva utilització o explotació per part del sol·licitant.

Finalment, la GAIP no considera que tota la documentació reclamada pugui tenir un contingut totalment secret, perquè de cap manera no pot ser secret allò que la Llei obliga a que sigui públic o allò que la Llei permet que sigui potencialment de públic accés o coneixement. Acollir la interpretació de l'EPEL i de l'UTE per a negar de forma completa l'accés a la informació reclamada portaria a acceptar i legitimar que després de l'entrada en vigor de la legislació de transparència puguin existir i mantenir-se àmbits de gestió administrativa exclosos del règim de control i accés que s'aplica a tota la informació derivada de l'activitat de l'Administració, la qual cosa és

inacceptable des de la perspectiva de la pròpia lògica i principis del nou marc de relació de les administracions amb la ciutadania, i seria, fins i tot, contrari a dret, ja que el principi de transparència s'ha d'aplicar de manera prevalent i les seves limitacions només poden derivar d'una previsió legal específica que així ho estableixi expressament (art. 7 LTAIPBG). És més, en el cas que ens ocupa, significaria tant com deixar en mans de la decisió de personificacions instrumentals de les administracions públiques (TAIGUA) i d'entitats privades (UTE) que es nodreixen de recursos públics el compliment o no de les previsions de la LTAIPBG, cosa que resultaria, com a mínim, sorprenent.

En darrer terme, s'argumenta l'existència, en la documentació reclamada, d'informació afecta pel límit relatiu a la protecció de dades de caràcter personal. En aquest sentit, s'afirma que s'hi inclouen documents amb informació de personal, calendaris, comunicacions i altres dades protegides pel RGPD i la LOPDGDD. Pel que fa al límit relatiu a la intimitat, cal recordar, òbviament, que és un dret reconegut a les persones físiques, i no a les persones jurídiques, com són TAIGUA i els membres integrants de l'UTE. En aquest sentit, aquesta Comissió comparteix el parer de l'APDCAT que en el seu informe conclou el següent: "la normativa de protecció de dades no impedeix l'accés a la informació sol·licitada que contingui dades personals merament identificatives dels responsables de la tramitació i formalització de l'expedient de contractació, ni tampoc a les dades identificatives i de contacte professional dels representants de l'empresa adjudicatària. Ara bé, si la documentació objecte d'accés conté dades personals de treballadors, clients o altres tercers que no siguin necessàries per a la finalitat de transparència perseguida, l'accés només es podrà facilitar un cop aquestes dades hagin estat degudament anonimitzades, d'acord amb el principi de minimització de dades i amb el que preveu l'article 70.6 del RLTC."

Finalment, a més, cal tenir en compte que l'article 43.4 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública determina que "Als efectes de la lletra e) de l'article 13.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, les dades relatives a modificacions contractuals, pròrrogues i resolucions anticipades dels contractes són consultables a través d'un enllaç al Registre públic de contractes de Catalunya, i les relatives a les licitacions anul·lades, a través de la Plataforma de serveis de contractació pública de Catalunya", precepte que resultaria aplicable si s'hagués produït alguna modificació o pròrroga contractual en el cas que ens ocupa, extrem que desconeix aquesta Comissió.

En definitiva aquesta Comissió empara el dret d'accés parcial a la informació reclamada i conclou que no hi cap la denegació d'accés a la totalitat de la informació. S'ha de facilitar tota la informació sol·licitada al reclamant que no quedi afectada pels límits indicats, en els termes abans explicats. Així mateix, TAIGUA en el moment de lliurar la informació reclamada ha de comunicar al reclamant que s'ha omès una part de la informació i se li ha d'indicar clarament quina és la informació suprimida.

Amb tot, i atès que s'ha produït oposició de tercers, cal estar a allò disposat a l'article 34.3 de la LTAIPBG i l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 de febrer de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 1086/2025 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.

2. Requerir a TAIGUA que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de cinc dies, un cop transcorregut el termini previst a l'article 34.3 de la LTAIPBG.
3. Requerir a TAIGUA a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1086/2025 donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.